

ikke fra Venstres Side var et Ønske, at det skulde forlænges, men dette kom ind under det, man plejer at kalde Valgretsforliget.

I øvrigt skal jeg ikke forlænge Debatten videre. Det var ret interessant at høre, at en af Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) for det første fandt, at de nye Opholdsbestemmelser vare den værste af de to Pletter, som det ærede Medlem erkendte, der var paa Loven af 1908, medens han paa den anden Side var enig med mig i, at man selvfølgelig ikke helt kunde undvære Opholdsbestemmelser. Han mente bare, at det var et Tilbageskridt, naar man gik opad med Opholdsbestemmelsen, og deri kan jeg godt være enig med det ærede Medlem. Men jeg konstaterer med Tilfredshed, at en af Forslagsstillerne altsaa ikke er enig i, hvad der blev sagt fra Ordførers Side, at man slet ikke skulde have nogen Opholdsbestemmelse, men at saasnart et Tyende eller en anden kom ind i en Kommune, skulde vedkommende have Valgret.

Endnu mere interesserede det mig at høre, at en af Forslagsstillerne finder, at den privilegerede Valgret, der nu er tilbage, ikke har nogen stor praktisk Betydning, men at det „ikke ser godt ud, at den staar der“. Der kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Desværre er der privilegeret Valgret, og det er den, vi skulle bort fra. Men saa længe Forslagsstillerne ikke ere mere enige om, hvad de ville have, maa de lade os andre sige, at der er mindre Anledning til at tage Sagen saa alvorligt, som Ordføreren for Forslagsstillerne til at begynde med gav det Udseende af. Jeg kunde fristes til at sige: Gaa først hjem og forliges, saa kunne vi bagefter tale om Sagerne.

P. Munch: Det maa fra vor Side desværre erkendes, at dette Forslag ikke har faaet nogen overmaade velvillig Modtagelse fra det, om jeg saa maa sige, moderat-konservative Flertal, som hersker i denne Sal. Ordføreren for en særlig Højrefløj, det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), har sagt rent og klart, at han er imod Forslaget, han synes, vi skulle lade være med det. Den højtærede Indenrigsminister har sagt: Noget er jeg imod, noget er jeg for, men det, jeg er for, er lidt svært, og det, jeg er imod, kan jeg altsaa ikke have med at gøre, og Resultatet var da ogsaa, at han trak paa Skulderen og lod Sagen gaa sin skæve Gang uden at bekymre sig om de videre Begivenheder. Ordføreren for

Regeringspartiet sagde: Lad kun den Ting ligge, det er ikke saa magtpaaliggende at faa den frem nu. Der er i det hele taget det beklagelige Forhold her i Tinget, at hver Gang, eller i alt Fald meget ofte, naar der fremkommer et Forslag, som gaar ud paa at føre os et Skridt fremad mod Gennemførelsen af det September-program, som de Herrer have sluttet sig om og forkyndt som deres Program, som deres Konseilspræsident efter nogen Bekymring, nogen Overvejelse har sluttet sig til og ogsaa erklæret for sit, hver Gang der bliver Tale om at gennemføre noget deraf praktisk, saa det virkelig bliver til noget, saa trække de Herrer paa Skuldrene og sige: Lad det ligge, det haster ikke lige i Øjeblikket. Det er ikke saa forfærdelig paakrævet! Jeg tror, at vi for saa vidt ikke staa med megen Udsigt til at opnaa Resultater efter den kølige Modtagelse, Forslaget har faaet fra Flertallets Side, men jeg vil alligevel gerne gøre nogle Bemærkninger om enkelte Punkter i Forslaget.

Den højtærede Indenrigsminister mindede om, at jeg i Fjor havde sagt, at Amtsraadets Valg af sin Formand var en vanskeligere Sag end Byraadets Valg af sin Formand, idet der herved opstod en Række praktiske Vanskeligheder. Jeg kan gerne gentage i Aar, at jeg er fuldkommen overbevist om, at der vil blive adskillige praktiske Vanskeligheder med Hensyn til dette at lade Amtsraadene vælge deres Formand. Den højtærede Indenrigsminister pegede paa nogle af dem, der staa i Forbindelse med, at der her maa være et Kontor, ved hvilket Formanden ikke altid kan være til Stede. Men mit Syn paa disse Vanskeligheder er et andet end den højtærede Indenrigsministers. Saa vidt jeg forstod ham, var han tilbøjelig til, da han har faaet Øje paa disse Vanskeligheder, at sige: Saa gøre vi ingenting ved det, saa . . . . . ja, nu ryster den ærede Indenrigsminister paa Hovedet, og det skulde glæde mig, om denne Hovedrysten betyder, at han virkelig tager Standpunkt til Forslaget og gør noget ved det, saa at han møder overfor Udvalget med Forslag til Overvejelse og vil søge at overvinde Vanskelighederne og bidrage med sit Arbejde ved Siden af vort Arbejde til at føre dette igennem. Jeg tror, det er en meget daarlig Fremgangsmaade, naar man staar overfor Vanskeligheder ved en Sag, at lægge Hænderne i Skødet og sige: Herregud, saa opgiv vi det. Man kan selvfølgelig meget vel komme igennem Verden paa denne bekvemme Maade og leve et meget behageligt Liv,